

Siin anname keik Sinno kätte,
Mi hinge, ihho, warra ka:
Meid hoia kurja patto eest
Ja kisso wälja hädda seest.

Kui leib nüüd seisab sures hindaš,
Ehk polle müa ostada:
Eas' willi töusta mulla-pindaš
Ja walmis wiljaks kaswada,
Et rikkas kui ka kehwa mees,
Saaks leiba selle aasta sees.

Oh õnnista siin põllud, karjad,
Mis olled lonud meie heaks
Ja kauta keik patto-orjad
Ja õienda, mis olli weaks:
Et kauks wargus, kurri-keel
Ja pettus, ahnus, tigge meel.

Kül olleks rõõm siis maaš ja taewas
Kui rahwas selle päwa naaks
Et kegi polleks patto waewas,
Mis kurri on, saaks jälle heaks,
Et keigil rikkumatta wiis,
Siis olleks Ma peal Paradis!

Kus wannemad on hauda lainud
Ja lapsed nutwad silma-wees,
Kes halled, kurwad päwad näinud
Ja palwes seiswad Sinno ees:
Siis kuivata keik silma-weed
Ja juhhata neid ello-teed

Kus usko kiusatus tõuseb ilma,
Seal wõtta rahwast kinnita,
Et süddames neil' polleks külma,
Waid wõtwad usko armasta;
Kes ussub lodab süddamest,
Se leiab armo iggawest.

Kül rahwas puab rikkust, rahha
Siin ahnest kokko korjades
Ja armaštub, mis hirmus pahha
Seal jures kangešt orjades
Ja wallawad ka teiste werd,
Need palgaks sawad tulle-merd!

Ei aita Ma peal liad murred,
Ei kurjus, kartus, ahhaštus,
Sa tead, oh hing! et üksford surred,